

# 1. De apostolische tijd

**Over het strand van het Griekse eiland Patmos loopt een oude man. Alleen het geluid van de branding en het gekrijs van vogels is op het stille, rotsachtige eiland te horen.**

Wie is die man? Het is de apostel Johannes. Wat is er veel gebeurd in zijn leven! Nu Johannes zo langs de zee loopt, denkt hij terug aan die keer toen hij ook langs de waterkant liep. Niet van de Middellandse Zee, maar van het Meer van Galilea.

Weemoed vervult het hart van de apostel. Toen was Zijn Meester nog op aarde. De Heere Jezus Die gestorven én opgestaan was. De andere discipelen waren er ook allemaal bij. Ze kregen de opdracht van de Heere Jezus om aan alle volken op aarde het Evangelie te verkondigen.

De lijnen van verdriet in het gezicht van Johannes worden nog dieper. Wat zijn de woorden van de Heere Jezus waar

geworden. Hij had tegen de discipelen gezegd dat ze veel verdrukking zouden lijden om Zijns Naams wil. En dat is gebeurd. Soldaten van Herodes Agrippa hebben Johannes' broer Jacobus een paar jaar later al met het zwaard gedood. Er was nog een discipel die Jacobus heette. Hij was de broer van de Heere Jezus. Hij is gestenigd.

En Petrus? De Heere Jezus had aan de oever van het Meer van Galilea al gezegd dat Petrus gevangengenomen en ter dood veroordeeld zou worden. Jaren geleden zijn die woorden van de Heere Jezus al uitgekomen. In Rome was toen de wrede keizer Nero de baas. Hij liet Petrus met zijn hoofd naar beneden kruisigen. En Andreas, de broer van Petrus, is aan een kruis met schuine balken gestorven.

Ondanks het verdriet is er ook blijdschap in het hart van Johannes. Want hij



weet dat de discipelen steeds gedacht hebben aan de Heere Jezus. Zijn lijden en sterven geeft hun de moed en krachten om het lijden te verdragen. Hij had Zich voor hen onschuldig aan het kruis op Golgotha laten nagelen en zo hun schuld verzoend.

Johannes weet zeker dat zijn broeders de goede strijd hebben gestreden en dat ze nu voor eeuwig in het Vaderhuis met de vele woningen mogen zijn. Daar ligt ook zijn toekomst! Daarom is Johannes op Patmos ook verheugd. Hij ziet met heimwee uit naar de dag dat ook hij de Heere Jezus volmaakt mag dienen.

Tegelijk maakt hij zich zorgen om de gemeenten in Klein-Azië.

Nadenkend kijkt hij uit over het azuurblauwe water van de Middellandse Zee. Daar, in die richting, moet Efeze liggen. En Sardis. En Laodicéa. En de andere gemeenten waar Johannes veel geweest is. Hoe zal het met de gemeenten gaan nu hij er niet kan komen? Niet mag komen. Want de apostel Johannes is niet zelf naar het eiland Patmos gegaan. Hij is verbannen. Soldaten van keizer Domitianus hebben hem er gebracht. En daarom loopt hij nu alleen over het strand.



*De apostel Johannes moest aan de zeven gemeenten schrijven. Deze plaatsen liggen in het huidige Turkije.*

Eens, op een zondag, de eerste dag van de week, gebeurt er iets heel bijzonders. De Heilige Geest komt over Johannes. De apostel hoort achter zich een stem, zo hard en helder als een bazuin. Christus Zelf zoekt Zijn oude dienstknecht op. Johannes knielt zo snel als hij kan op de grond. Vol eerbied en ontzetting voor het gezicht, het visioen, dat hij te zien krijgt.

‘Vreest niet’, spreekt Christus tegen Johannes. ‘Ik ben de Eerste en de Laatste; en Die leeft, en Ik ben dood geweest; en zie, Ik ben levend in alle eeuwigheid.’ Johannes moet van Christus alles opschrijven wat hij ziet. De oude apostel krijgt een huiveringwekkende blik in de grote verdrukking en het lijden dat de kerk van Christus op aarde te wachten staat.

| 42

Jacobus door Herodes Agrippa gedood

| ± 62

Jacobus gestenigd

| ± 67

Petrus (en Paulus) onder Nero gedood

| 81-96

Domitianus regeert. Johannes verbannen

Maar de gezichten bieden ook troost. Johannes krijgt behalve de grote oorden ook een Ruiter op een wit paard te zien. Die Ruiter heeft een boog in Zijn hand. 'En Hij ging uit overwinnende.' Johannes mag in die Ruiter het beeld van het Evangelie zien, dat steeds verder over de hele wereld verbreid zal worden. Net zolang totdat Christus zal terugkomen op de wolken van de hemel. Dan zal alle oog Hem zien. Johannes moet lange tijd op Patmos blijven. Maar dan mag hij toch terugkeren naar Efeze. Daar werkt hij nog verschillende jaren. Als hij op hoge leeftijd gekomen is, mag de apostel ingaan in de eeuwige heerlijkheid.

## Het eiland Patmos

Het eiland Patmos in de Egeïsche Zee is maar zo'n 30 vierkante kilometer groot. Op het Griekse eiland is de Grot van de Apocalyps te bezoeken. Volgens de overlevering is dit de plaats waar de apostel Johannes in het jaar 95 het boek Openbaring heeft geschreven. De kleine grot is met talloze iconen en kaarsen gevuld. Verder valt er een natuurlijke lessenaar te zien waarop Johannes geschreven zou hebben. Ook de nis waar hij zou hebben geslapen is te bezichtigen.

| 98-117

Trajanus regeert. Johannes sterft op hoge leeftijd